

La Humanitat

Barcelona, dimecres, 19 d'abril de 1933
Any III : Núm. 450

Redacció i Administració: Ronda Sant Pere, 11, pral. : Telèfons 24646 i 24647
Impremta: Muntaner, 49 : Telèfon 31518

Fundador: LLUIS COMPANYS

L'ATEMPTAT D'AVUI

Uns desconeguts disparen contra un camió carregat de carbó i fereixen tres obrers i una nena

Aquest matí, anava pel carrer de Sans un camió carregat de carbó i en arribar a la cruïlla del carrer de Galileu, d'un grup d'uns 20 individus que allí hi havia, es destacaren tres, els quals engegaren molts trets contra els ocupants de l'esmentat vehicle.

En sentir el soroll dels trets, el xofer féu un viratge violent i el camió anà contra un arbre que arrencà l'arrel.

Dels trets, resultaren ferits Miquel Pellejero Gasca, de 26 anys, ferit al genoll dret; Pere Ferrer Gil, de 32 anys, ferit al peu dret, i Juli Alanzo, també de 18 anys, ferit a la cuixa dreta.

L'anomenat en primer lloc és el xofer, i els altres dos els ajudants que l'acompanyaven.

Els ferits foren portats al dispensari d'Hostafrancs i poc després va ésser portada al dit centre benèfic la nena de 13 anys Victòria Bardie,

que presentava una ferida de bala al peu dret a conseqüència de l'atemptat que acabem de ressenyar.

Els autors fugiren, perseguits per la Guàrdia civil.

Colònies escolars catòliques

Sembla que la Junta diocesana de Barcelona, per mitjà d'un comitè organitzador, es preocupa que els alumnes d'ambós sexes de les escoles catòliques, puguin també assolir esbarjo honest i cultura física, i a tal efecte vol crear colònies estiuenques per a ells.

Ha calgut que la República triomfés perquè les organitzacions catòliques pensessin en la salut i la cultura física dels seus nens i nenes pobres que ells eduquen.

Es un nou èxit que ens apuntem. Però per a fer possible la formació i despeses d'aquestes colònies el comitè esmentat truca a la porta dels sentiments altruistes dels catòlics, i ja veurem si la caritat cristiana existeix com deien entre els religiosos, els quals, abans de la República, tot ho feien pagar al poble, i ells s'apunten l'èxit.

El treball al moll el dia d'avui

Avui, s'ha treballat normalment a la càrrega i descàrrega de tots els vaixells, menys els carboners. Al moll no ha ocorregut cap incident. La vigilància ha estat extraordinària.

Suïcidi

Aquesta tarda, ha posat fi a la seva existència tirant-se del balcó de casa seva (Sant Pau, 74, quart, segona), una noia anomenada Francisca Pucio. S'ignoren les causes.

A LA RECERCA D'UN PRINCEP

Els tradicionalistes espanyols es divideixen en dos bàndols

Qui ho havia de pensar que un partit o una partida tan disciplinada com els exèrcits absolutistes, havien d'arribar a un extrem així. Però, en part, si escolteu els dos criteris que han ocasionat la divisió, veureu que en ells és qüestió primordial la coqueteria dels uns i el tradicionalisme dels altres.

En una assemblea que tingueren diumenge al Círcol Carlí s'adoptà l'acord de practicar la desobediència a l'actual cabdill, l'ancià Alfons Carles de Borbó, doncs creuen que és massa vell per a poder dur amb la confiança dels seus partidaris el títol de cabdill.

Un acord que es prengué també, fou el de cercar ràpidament un príncep hereu —de qui?— jove i bonic, d'opereta, capaç encara de guanyar el cor a les "margarides", que cada dia són més pansides. Fins ara no l'hem vist, però no ens estranyaria res veure com els diaris afins publiquen, dintre de pocs dies, un anunci per l'estil d'aquest, la redacció del qual els brindem:

"Hom desitja conèixer un príncep, un príncep que senti córrer per les venes sang blava i que es cregui amb dret a cenyir la corona de les Espanyes, com a descendent del legítim Don Carles. Adreceu-vos per escrit al Centre Tradicionalista. No es tractarà amb mitjancers. — S'haurà de demostrar palpablement allò de la sang blava. Inútil adreçar-se els que no es trobin en aquestes condicions."

I és de creure que tots aquests prínceps que van pel món sense saber on inquirir-se, s'adreçaran als nostres tradicionalistes oferint-los els seus serveis per si poden jugar durant una temporada el paper de cabdill, d'agust... cabdill.

CARNET

A Sevilla, els tradicionalistes --perquè a Sevilla no es priven de res: fins i tot tenen tradicionalistes-- es reunien en un magatzem deshabitat. Es reunien de nit, com els gats i els serenos.

Hi ha gent, però, que, sebons sembla, no vol que els tradicionalistes es reunixin de nit. Potser temen per la seva salut preciosa; potser temen que la rosada no els provi.

Ahir, al matí, un grup molt nombros d'avançava pels passeigs del Parc de Montjuïc. El grup anava augmentant. Flamejaven algunes banderes.

Algú telefonà a Prefectura, al Govern civil.

"A Montjuïc s'està organitzant una manifestació!"

Naturalment, això era inquietant. Quan la policia arribà a Montjuïc, pogué veure que es tractava de la festa d'homenatge a Frederic Mistral!

Llegim: "Arribada de personalitats". I una de les "personalitats" és Cambó. Cambó, que viatja com una malleta, que havia estat creador d'un partit "centrista" per aguantar el tron que ja no s'aguantava.

Què deu venir a aguantar, ara, el senyor Cambó?

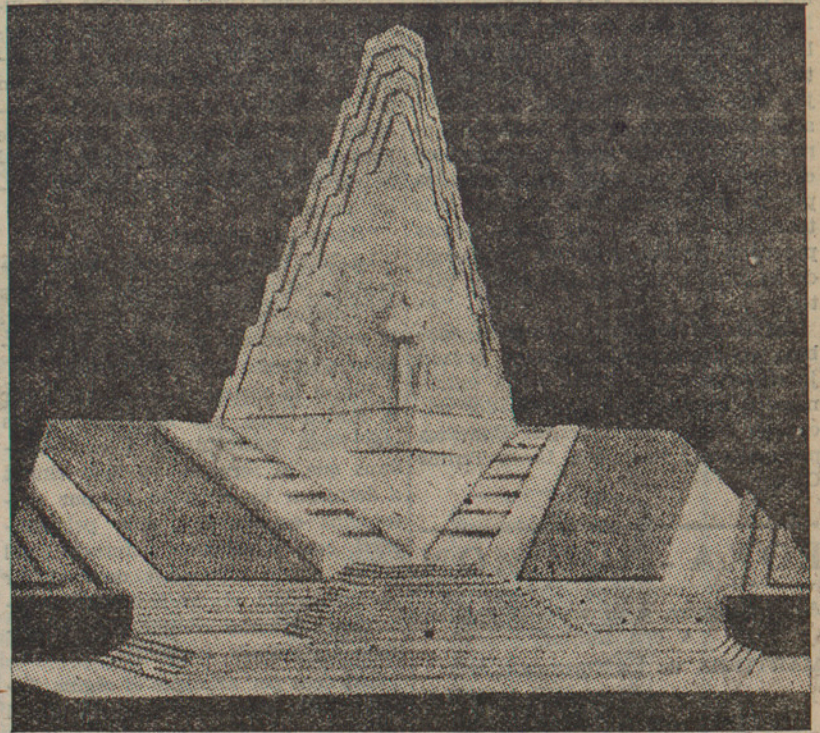
En una església de Bilbao ha esclatat una càrrega de dinamita. Això, indubtablement, és una salvatjada. I hem de protestar-ne, com de totes les salvatjades.

Cal pensar, però, que la intransigència i la incomprensió de les dretes és la causant d'aquestes salvatjades, que no justifiquem, però que ens expliquem.

El fill d'Ossorio i Gallardo ha declarat que el seu pare ja no és, com abans, un "monàrquico sin rey". Des d'ara ja és un republicà independent. Això --que ens alegra-- ho ha declarat el fill d'Ossorio i Gallardo, en separar-se de Miguel Maura. I d'això també ens n'alegrem.

I un llibre: "Juan", de Ramon J. Sender, del qual s'acava de publicar una esplèndida edició popular.

EL PROJECTE DE MONUMENT A PABLO IGLESIAS, A MADRID

Heus ací el projecte presentat per l'il·lustre escultor Enric Pérez Comendador i l'arquitecte Lluís Moyo. Tot el monument és de rajola vermella i els baixos-relleus tallats en l'esmentat material. Unicament l'estàtua del líder socialista, de pedra, posa una nota clara en la vermella i majestuosa totalitat.

LA SITUACIO A L'ALT LLOBREGAT

¿S'anirà a la vaga de tota la conca minera?

"Solidaritat Obrera" publica el següent telegrama:

"Cardona, 18 (sete tarde, por teléfono). — Se ha reunido la Comarcal de Alto Llobregat y Cardener, y por unanimidad ha tomado el siguiente acuerdo:

"Si la huelga no se resuelve inmediatamente, irán al paro los obreros mineros de Suria, Figols y Salent."

DADES OFICIALS

Les dades oficials referents a la vaga dels miners de Cardona, diuen que el conflicte roman igual. Han pujat alguns dels obrers de les galeries, però abaix encara hi romanen un centenar.

L'alcalde de Salent ha comunicat

que avui han entrat al treball tots els obrers. Ni a Suria ni a Figols hi ha novetat.

CLAUSURA D'UN SINDICAT

El governador, en rebre els periodistes, ha dit que havia ordenat la clausura del Sindicat Unic de Cardona. A més —ha afegit— si aquesta tarda no està arranjat el conflicte prendré altres mesures per tal d'acabar amb aquesta vaga.

El senyor Ametlla, referint-se a la notícia que publica "Solidaridad Obrera" i que nosaltres reproduïm, ha dit que és lamentable una vegada més que el diari obrer es dediqui a publicar noves falses amb l'objecte de desmoralitzar i despistar els obrers.

EL GOVERNADOR NO SAP RES DE PRESOS GOVERNATIUS

El governador —responent a una pregunta que li ha fet un periodista— ha dit que no sap res de la vaga de la fam, ni que hi hagi presos governatius. El que passa —ha continuat dient— és que el diari obrer publica llistes de noms i després resulta que els tals presos són, d'abans, reclamats per diferents jutjats.

EL PARLAMENT DE CATALUNYA

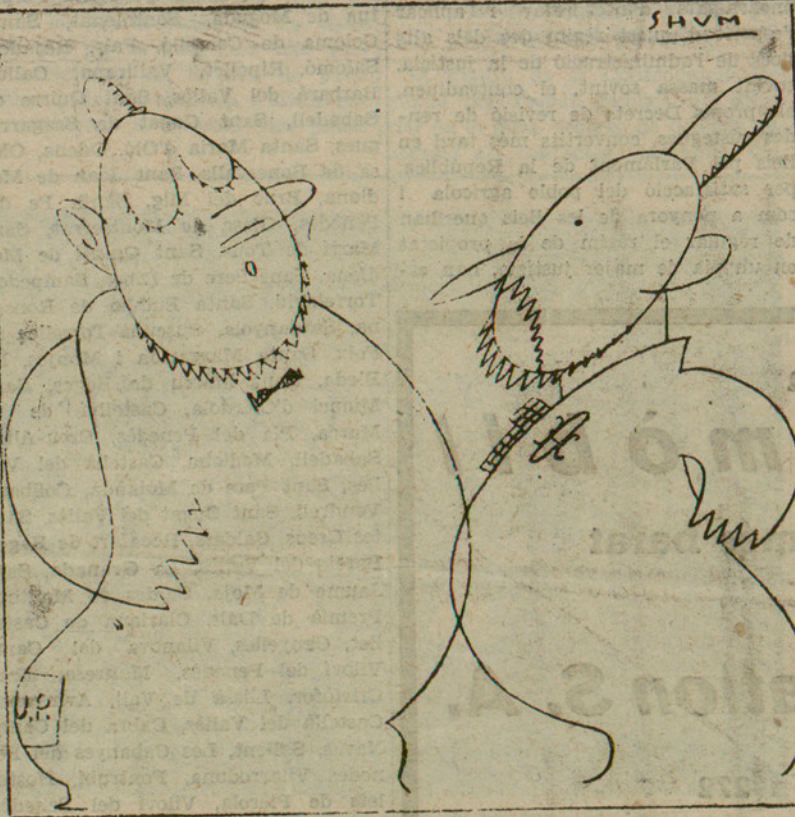
LA SESSIO D'AQUESTA TARDA

Sota la presidència del senyor Lluís Companys, i essent al banc roig el senyor Conseller d'Obres Públiques, comença la sessió, a les cinc en punt.

Aprovada l'acta de la sessió anterior, s'entra als precís i preguntes.

El senyor Vidal i Guardiola demana la paraula per referir-se a una nota donada a la premsa referent a l'Ajuntament de Barcelona, i dirigint-se al Conseller d'Obres Públiques li demana a veure si ara que Catalunya és autònoma hi ha algun ple definitiu per a camins veïnals i carreteres comarcals.

(Segueix la sessió. El senyor Vidal i Guardiola continua en l'ús de la paraula.)

LLS QUE S'ENYOREN

— Què me'n diu, de la dictadura cubana?
— Que qui pogués ésser a Cuba! Ací, amb la República, nosaltres no podem viure.